

El patrimoni marítim al nostre país es troba en una situació difícil. Des de fa anys hem vist com anaven desapareixent gradualment estructures portuàries, vaixells, objectes, etc. que, juntament amb la destrucció d'importants àrees naturals, posen en perill la supervivència de part de la nostra història, tan estretament lligada al mar.

En els últims temps, però, s'han impulsat diverses iniciatives per redreçar aquesta situació.

En primer lloc, ha estat bàsica la major atenció dirigida cap a la conservació de l'entorn natural i la preservació del medi, i de forma particular, la protecció d'alguns ecosistemes en seria una bona prova.

En segon lloc, el creixent interès de les institucions que treballen en el camp del patrimoni marítim ha permès donar un bon impuls a una política de salvaguarda i protecció.

No obstant això, les institucions han de fer front a dificultats, la principal de les quals és la inexistència d'un cens que inclogui tot el patrimoni marítim, la dispersió de les col·leccions i l'escassetat de museus marítics.

Disposem d'un patrimoni que al nostre país es troba repartit entre alguns museus especialitzats, petits museus locals de viles costaneres amb una important història marítima i, finalment, col·leccions particulars, en part desconegudes i normalment de difícil accés.

Per tot plegat, l'elaboració d'un cens del patri-

moni de la costa catalana i la confecció d'un mapa de museus, apareixen com dues de les actuacions principals que, juntament amb una major sensibilització de la població, haurien de sustentar una política adreçada a la protecció i la difusió de les nombroses manifestacions de la nostra cultura marítima.

La celebració a Barcelona, el passat mes de juny, del primer forum de debat sobre el patrimoni marítim a la Mediterrània, organitzat pel Museu Marítim de Barcelona, és el primer pas d'un projecte de salvaguarda i protecció d'aquest patrimoni, que necessita la col·laboració dels museus que el gestionen, els quals han d'esdevenir, alhora, el motor que en garanteixi tant les polítiques com les estratègies de protecció, conservació, estudi i difusió.

El Museu Marítim de Barcelona té la voluntat d'esmerçar tot l'esforç que calgui per tal d'assolir aquests objectius.

La represa de la publicació de DRASSANA és una mostra d'aquesta voluntat. A través de les pàgines d'aquesta revista volem fer una crida permanent a salvar i conservar tot aquell patrimoni relacionat amb el mar que constitueix una part importantíssima de la nostra història col·lectiva i, alhora, incentivar l'estudi i la recerca de la història marítima del nostre país amb el convenciment que si en tenim un millor coneixement la conseqüència immediata serà la revaloració del nostre patrimoni marítim.